

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 10-06-27898 פיקס נ' עיריית קרית שמונה

בפני השופט חיים ארמון
נציג ציבור (עובדים): מר יוסף כהן
נציג ציבור (מעבידים): מר מוחמד גנאיים

התובע

בענין: אבינעם פיקס
ע"י עו"ד יניב נשיא

הנתבעת

עיריית קרית שמונה
ע"י עו"ד משה רותם

פ ס ק ד י

1. תובענה זו נפתחה ביחד עם בקשה לסעדים זמניים שהגיש התובע כנגד הנתבעת, אולם ב"כ הצדדים הגיעו להסכמה בדבר הסדר דיוני שלפיו נמחקה הבקשה למתן סעדים זמניים.
2. בדיון המוקדם שהתקיים בתובענה הודיעו ב"כ הצדדים שהם הגיעו להסכמה דיונית נוספת שלפיה יועבר התיק למתן פסק דין לאחר שכל צד יגיש את סיכומיו. הסכמת ב"כ הצדדים קיבלה תוקף של החלטה, כשהיה נראה שהמחלוקת בין הצדדים היא משפטית בלבד. לאחר שהוגשו הסיכומים מטעם הצדדים התברר כי עדיין קיימות מחלוקות עובדתיות בין הצדדים שהצריכו את קביעת התיק לשיבת הוכחות ושמיעת עדויות. לפיכך, לא ניתן פסק דין בהתאם להסכמה הדיונית. אולם לאחר שהתברר כי מלבד הסעד הכספי שאליו עתר התובע בתביעתו, כבר אין משמעות לשאר הסעדים שלהם עתר התובע בתביעתו (מאחר שעבודתו של התובע אצל הנתבעת כבר הסתיימה), הגיעו הצדדים להסכמה בדבר פסיקה לפשרה בשאלת הסעד הכספי.
3. נעיר כי האפשרות לתת פסק דין לפשרה, נובעת מסעיף 79א לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984, החל גם על בית הדין לעבודה, על פי סעיף 39 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 10-06-27898 מיקס נ' עיית קרית שמונה

אלה השיקולים העיקריים שהנחו אותנו בקביעת סכום הפשרה

4. אילו היתה התובענה נדונה לגופה, אנו מעריכים שלא היה קושי מיוחד לתובע להוכיח שהנתבעת הפרה את חובותיה, כמעבדה, מכח החוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, התשמי"ג-1983 (שייקרא להלן: "החוק למניעת עישון").

כך למשל - התברר לכאורה שאצל הנתבעת הוצבו מאפרות (בניגוד לסעיף 2ב לחוק למניעת עישון). אנו מודעים לטענת הנתבעת על כך שמדובר, כביכול, בפחי אשפה, אך לצורך השלכת אשפה לא היה צורך בחלק העליון של אותם מתקנים, חלק שנראה כמיועד במפורש לבדלי סיגריות.

אנו מודעים גם לכך שהנתבעת הכחישה את טענת התובע בדבר אי-הצבת שלטים האוסרים עישון (כמתחייב מסעיף 2 לחוק למניעת עישון), אך המשקל שניתן לייחס להכחשה זו אינו יכול להיות רב, נוכח העובדה הפשוטה שהנתבעת לא טענה כי הציבה שלטים כאלה, וההנחה שהתובע, כעובד, לא היה מהין להעלות טענה עובדתית שניתן להפריך אותה בקלות רבה, אילו היא לא היתה נכונה.

הדעה על סיכויי התובע להוכיח את תטענותיו, מתחזקת גם נוכח תוכן התכתובת שהוגשה לתיק.

5. תביעתו הכספית של התובע מבוססת על עוולת הפרת חובה חקוקה, לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (שתיקרא להלן: "פקודת הנזיקין"). נעיר כי בית הדין לעבודה מוסמך לדון בתביעה נזיקית מסוג זה, בענין "סכסוך עבודה" על פי סעיף 24(א)(ב) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969.

לדעתנו, החובות המוטלות בחוק למניעת עישון על מחזיק במקום ציבורי שהוא מעביד, מוטלות עליו גם כלפי העובדים המצויים באותו מקום.

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 10-06-27898 מיקס נ' עיריית קרית שמונה

הנזק שהחוק למניעת עישון התכוון למנוע הוא - בין השאר - הנזק של **החשיפה לעישון** (כעולה גם מתיקון שמו של החוק בתיקון התשס"ז-2007 (ס"ח התשס"ז 446), וכעולה מסעיף 1א לחוק.

עצם החשיפה לעשן העישון היא בגדר נזק שהחוק למניעת עישון התכוון למנוע. אילו היתה התובענה נדונה לגופה, אזי לשם הוכחת עצם הנזק, לא היה על התובע להוכיח את **התוצאות הרפואיות** של אותה חשיפה לעישון, אלא די בכך שהוא היה מוכיח את עצם העובדה שהוא נחשף לעישון.

על כן, כל אימת שהתובע נחשף - בעת עבודתו אצל הנתבעת - לעישון במקום העבודה, נגרם לו נזק שהחוק למניעת עישון התכוון למנוע אותו. ככל שהיה מתברר, אילו היתה התובענה נדונה לגופה, שאותו נזק נגרם בשל כך שהנתבעת הפרה את החובות המוטלות עליה כלפי עובדיה, מכח החוק למניעת עישון, כמוזיקה במקום ציבורי שבו מועסקים עובדים, הרי שהיה מתברר שעליה לפצות את התובע מכח סעיף 63 לפקודת הנזיקין.

6. הנזק שנגרם לתובע אינו בגדר נזק ממון, אך סעיף 63 לפקודת הנזיקין אינו מגביל את הפיצוי רק לנזקי ממון (שלא כסעיפים אחרים באותה פקודה).

7. בשקילת סכום הפיצוי ההולם, נכון להביא בחשבון גם את העובדה שהנתבעת, כרשות מקומית, היא זו שאמורה לדאוג לאכיפת החוק למניעת עישון בכל תחומי השיפוט שלה, כך שיש להתייחס בחומרה להפרת חובה זו בתחומי משרדיה של הנתבעת עצמה.

בנוסף, ראוי להביא בחשבון שכאשר עובד נחשף לעישון במקום עבודה, אין לו - למעשה - דרך סבירה להימלט מאותה חשיפה, שלא כמו במרבית המקומות הציבוריים האחרים, שבהם נחשף אדם לעישון.

על כן, אנו סבורים שראוי שסכום הפיצוי יביא בחשבון, את החומרה היתרה של הפרת החוק למניעת עישון על ידי מעבידה שהיא גם רשות מקומית (והכל - כמובן - תוך שקלול הערכת הסיכויים של התובע להוכיח את תביעתו, במקרה שהתובענה היתה נדונה לגופה).

בית הדין האזורי לעבודה בנצרת

ס"ע 10-06-27898 פיקס נ' עיריית קרית שמונה

הפסיקה לפשרה

8. על סמך השיקולים האמורים לעיל, אנו מחייבים את הנתבעת, בפשרה, לשלם לתובע פיצוי בסך 25,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום 16/3/11, אם לא ישולם לפני כן.
9. בהתחשב בעובדה שמדובר בפסיקה לפשרה - אין צו להוצאות.
10. התובע זכאי להשבת סך של 566 ₪ מהאגרה ששילם.
11. כל אחד מהצדדים זכאי לערער על פסק הדין זה, בבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, תוך 30 ימים, מיום שפסק הדין יומצא לו.

ניתן היום, ו' בשבט תשע"א, 11 בינואר 2011, בהעדר הצדדים.

מוחמד גנאים, נציג ציבור

יוסף כהן, נציג ציבור

חיים ארמון, שופט